

การพัฒนาแบบการบริหารจัดการศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อส่งเสริมการพัฒนาทักษะอาชีพของผู้เรียนสำหรับสถานศึกษาโครงการพัฒนาเด็กและเยาวชนในถิ่นทุรกันดารฯ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแม่ฮ่องสอน

Development of a Digital Technology-Based Educational Management Model to Promote the Development of Students' Career Skills for Schools under the Project for the Development of Children and Youth in Remote Areas under the Secondary Educational Service Area Office Mae Hong Son.

ศุภวิชญ์ ดิษเจริญ¹

Supawit Ditjaroenl

Receive March 07, 2026; Retrieved March 30, 2026; Accepted March 31, 2026

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐาน การพัฒนา การทดลองใช้ และการประเมินรูปแบบการบริหารจัดการศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อส่งเสริมการพัฒนาทักษะอาชีพของผู้เรียนสำหรับสถานศึกษาโครงการพัฒนาเด็กและเยาวชนในถิ่นทุรกันดารฯ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแม่ฮ่องสอน เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development: R&D) โดยดำเนินการ 4 ระยะ กลุ่มผู้ให้ข้อมูลประกอบด้วย ผู้บริหาร ครู ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญ และสถานศึกษาในโครงการฯ รวมทั้งสิ้น 8 โรงเรียน เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบสอบถาม แบบบันทึก แบบประเมิน และแบบทดสอบ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา และนำเสนอแบบสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัจจุบันการบริหารจัดการศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากและมีความต้องการพัฒนาอยู่ในระดับมากที่สุด โดยเฉพาะด้านครูผู้สอนและการจัดการเรียนรู้รูปแบบที่พัฒนาขึ้นประกอบด้วย 6 ส่วน ได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ เนื้อหา วิธีดำเนินการ การประเมินผล และเงื่อนไขความสำเร็จ ซึ่งมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด การทดลองใช้รูปแบบพบว่าการบริหารจัดการศึกษาในทุกด้านอยู่ในระดับดีถึงดีมากและทักษะอาชีพของผู้เรียนอยู่ในระดับดี นอกจากนี้ ผลการประเมินหลังการใช้รูปแบบพบว่า ทักษะอาชีพของผู้เรียนด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล ความพึงพอใจ ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ของรูปแบบโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด แสดงให้เห็นว่ารูปแบบที่พัฒนาขึ้นสามารถนำไปใช้ได้เหมาะสมและมีประสิทธิผล

¹ ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครสวรรค์

Director of the Nakhon Sawan Secondary Educational Service Area Office

Email: supawitjwap@gmail.com

คำสำคัญ : การบริหารจัดการศึกษา, เทคโนโลยีดิจิทัล, ทักษะอาชีพของผู้เรียน

Abstract

This research article to studies the basic information, Develops, Implements, and Evaluates a digital technology-based educational management model to promote students' career skills for schools under the Project for the Development of Children and Youth in Remote Areas, under the Secondary Educational Service Area Office Mae Hong Son. The study employed a research and development (R&D) approach conducted in four phases. The participants included school administrators, teachers, experts, specialists, and eight target schools participating in the project. The research instruments consisted of questionnaires, record forms, evaluation forms, and tests. Data were analyzed using content analysis and descriptive statistics, including percentage, mean, and standard deviation. **The research results found that:** The results showed that the current condition of digital technology-based educational management was at a high level, while the need for development was at the highest level, particularly in digital-era teachers and learning management. The developed model consisted of six components: principles, objectives, content, implementation procedures, evaluation, and conditions for success. The overall appropriateness of the model was rated at the highest level. The implementation results indicated that digital educational management was at good to very good levels in all aspects, and students' career skills were at a good level. Furthermore, the post-implementation evaluation revealed that students' digital-based career skills, satisfaction, feasibility, and usefulness of the model were at high to the highest levels. These findings confirm that the developed model is appropriate, feasible, and effective for promoting students' career skills in remote-area schools.

Keywords : Educational Management, Digital Technology, Students' Career Skills

บทนำ

ในปัจจุบันการจัดการศึกษาได้เผชิญกับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วจากความก้าวหน้าของเทคโนโลยีดิจิทัล ซึ่งส่งผลกระทบต่อรูปแบบการเรียนรู้ การบริหารจัดการสถานศึกษา และการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคมและตลาดแรงงานในศตวรรษที่ 21 นโยบายด้านการศึกษาของประเทศไทยได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพ โดยเน้นการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้และการบริหารจัดการศึกษา เพื่อยกระดับคุณภาพ

การศึกษาและลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา ทั้งนี้ แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560–2579 และนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดแนวทางในการพัฒนาการศึกษาให้ผู้เรียนมีทักษะในศตวรรษที่ 21 รวมทั้งทักษะด้านอาชีพและทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างมีประสิทธิภาพ (Ministry of Education. (2021).

อย่างไรก็ตาม จากการศึกษางานวิจัยและแนวคิดทางการศึกษาพบว่า การนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการบริหารจัดการและการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษายังประสบปัญหาในหลายด้าน เช่น ความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยี ความสามารถของครูในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้ รวมทั้งการพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะอาชีพที่สอดคล้องกับบริบทของสังคมยุคดิจิทัล (Lauhacharasang, T.. (2018); Panich., V. (2017). นอกจากนี้ การบริหารจัดการศึกษาที่ไม่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีและสังคม อาจส่งผลให้การจัดการเรียนรู้ไม่สามารถพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนได้อย่างเต็มที่

สำหรับสถานศึกษาในโครงการพัฒนาเด็กและเยาวชนในถิ่นทุรกันดาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแม่ฮ่องสอน พบว่ายังมีข้อจำกัดหลายประการ เช่น ความพร้อมด้านเทคโนโลยีดิจิทัล การเข้าถึงสื่อและแหล่งเรียนรู้ รวมทั้งโอกาสในการพัฒนาทักษะอาชีพของผู้เรียน ซึ่งอาจส่งผลต่อการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนให้สามารถดำรงชีวิตและประกอบอาชีพในอนาคตได้อย่างเหมาะสม (Mae Hong Son Secondary Educational Service Area Office. (2023). ดังนั้น การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการศึกษาที่สามารถบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ากับการจัดการเรียนรู้ จึงเป็นแนวทางสำคัญในการยกระดับคุณภาพการศึกษาและส่งเสริมการพัฒนาทักษะอาชีพของผู้เรียนในพื้นที่ดังกล่าว

จากความเป็นมาและปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อส่งเสริมการพัฒนาทักษะอาชีพของผู้เรียนสำหรับสถานศึกษาโครงการพัฒนาเด็กและเยาวชนในถิ่นทุรกันดาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแม่ฮ่องสอน เพื่อให้ได้รูปแบบการบริหารจัดการศึกษาที่เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษา สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการบริหารจัดการศึกษาและการจัดการเรียนรู้ ตลอดจนส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะอาชีพที่จำเป็นและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ.

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานการบริหารจัดการศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อส่งเสริมการพัฒนาทักษะอาชีพของผู้เรียนสำหรับสถานศึกษาโครงการพัฒนาเด็กและเยาวชนในถิ่นทุรกันดารฯ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแม่ฮ่องสอน
2. เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อส่งเสริมการพัฒนาทักษะอาชีพของผู้เรียนสำหรับสถานศึกษาโครงการพัฒนาเด็กและเยาวชนในถิ่นทุรกันดารฯ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแม่ฮ่องสอน

3. เพื่อทดลองใช้รูปแบบการบริหารจัดการศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อส่งเสริมการพัฒนาทักษะอาชีพของผู้เรียนสำหรับสถานศึกษาโครงการพัฒนาเด็กและเยาวชนในถิ่นทุรกันดารฯ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแม่ฮ่องสอน

4. เพื่อประเมินรูปแบบการบริหารจัดการศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อส่งเสริมการพัฒนาทักษะอาชีพของผู้เรียนสำหรับสถานศึกษาโครงการพัฒนาเด็กและเยาวชนในถิ่นทุรกันดารฯ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแม่ฮ่องสอน

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตทางด้านเนื้อหามุ่งศึกษาการพัฒนา รูปแบบการบริหารจัดการศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อส่งเสริมการพัฒนาทักษะอาชีพของผู้เรียนสำหรับสถานศึกษาโครงการพัฒนาเด็กและเยาวชนในถิ่นทุรกันดารฯ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแม่ฮ่องสอน โดยมีเนื้อหาครอบคลุม ดังนี้

- 1.รูปแบบการบริหารจัดการศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล
- 2.ทักษะอาชีพของผู้เรียนในยุคดิจิทัล

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษา โครงการพัฒนาเด็กและเยาวชนในถิ่นทุรกันดาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแม่ฮ่องสอน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เพื่อใช้ในการศึกษาสภาพปัจจุบัน การพัฒนารูปแบบ และการประเมินรูปแบบการบริหารจัดการศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล

การทบทวนวรรณกรรม และแนวคิด

การทบทวนวรรณกรรมครั้งนี้มุ่งศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อส่งเสริมการพัฒนาทักษะอาชีพของผู้เรียนสำหรับสถานศึกษาโครงการพัฒนาเด็กและเยาวชนในถิ่นทุรกันดารฯ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแม่ฮ่องสอน โดยมีเป้าหมายเพื่อสังเคราะห์องค์ความรู้เชิงทฤษฎีและเชิงประจักษ์ อันเป็นฐานสำคัญในการกำหนดกรอบแนวคิด องค์ประกอบของรูปแบบ และแนวทางดำเนินการวิจัยให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการศึกษา

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแม่ฮ่องสอน ได้ดำเนินการจัดทำโครงการพัฒนาศักยภาพการศึกษาในโครงการตามแนวพระราชดำริ สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เพื่อส่งเสริมด้านโภชนาการ สุขภาพอนามัยของนักเรียนให้มีความสมบูรณ์แข็งแรง ตามมาตรฐาน ส่งเสริมการเพิ่มโอกาสทางการศึกษา เสริมสร้างศักยภาพในการเรียนรู้ด้านวิชาการ ด้านวิชาชีพ ด้านสมรรถภาพร่างกายปลูกฝังจิตสำนึกในการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม เสริมสร้างศักยภาพใน

การอนุรักษ์และสืบทอดวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อให้เด็กและเยาวชนทุกคนได้รับสิทธิขั้นพื้นฐานทางการศึกษาอย่างเท่าเทียมกัน มีความรู้และสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ด้วยตนเอง เป็นคนมีคุณภาพของครอบครัวและสังคมส่วนรวม รวมทั้งพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศและเว็บไซต์ ที่มีอย่างมีคุณภาพ รวดเร็ว ทันสมัย และตอบสนองความต้องการ ที่จะสามารถรับรู้ข้อมูล การแจ้งข่าวสารต่างๆ ผ่านเว็บไซต์ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพตามโครงการ ส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาทักษะศักยภาพทางด้านเทคโนโลยี ดิจิทัล นวัตกรรม และการขับเคลื่อนระบบข้อมูลสารสนเทศ เพื่อมุ่งสู่การพัฒนาในศตวรรษที่ 21 ดังเครื่องชี้วัด แผนพัฒนาเด็กและเยาวชนในถิ่นทุรกันดารตามพระราชดำริ กรมสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้าสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา ฯ สยามบรมราชกุมารี ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2560–2569

การบริหารจัดการศึกษาในยุคดิจิทัลเป็นกระบวนการสำคัญที่ช่วยพัฒนาคุณภาพการศึกษาและส่งเสริมศักยภาพของผู้เรียนให้สามารถดำรงชีวิตและประกอบอาชีพได้อย่างเหมาะสม โดยเฉพาะในสถานศึกษาที่อยู่ในโครงการพัฒนาเด็กและเยาวชนในถิ่นทุรกันดาร ซึ่งมีข้อจำกัดด้านทรัพยากร เทคโนโลยี และโอกาสทางการศึกษา การนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการบริหารจัดการศึกษาจึงเป็นแนวทางสำคัญในการลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา และเพิ่มโอกาสในการพัฒนาทักษะของผู้เรียน (Office of the Basic Education Commission. (2022).

แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบและการพัฒนารูปแบบเป็นพื้นฐานสำคัญของการวิจัยเชิงพัฒนา โดยรูปแบบเป็นโครงสร้างหรือแนวทางที่แสดงถึงความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ เพื่อนำไปใช้ในการดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ การพัฒนารูปแบบทางการศึกษาจำเป็นต้องอาศัยการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน การออกแบบ การทดลองใช้ และการประเมินผล เพื่อให้ได้รูปแบบที่มีความเหมาะสมและสามารถนำไปใช้ได้จริง (Runcharoen., T. (2017). นอกจากนี้ รูปแบบการบริหารจัดการศึกษาที่ดีควรมีองค์ประกอบที่ชัดเจน มีความเป็นระบบ และสามารถปรับใช้ได้ตามบริบทของสถานศึกษา (Sinlarat., P. (2019).

การบริหารจัดการศึกษาเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการวางแผน การจัดองค์การ การนำ และการควบคุม เพื่อให้การดำเนินงานของสถานศึกษาบรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ โดยผู้บริหารสถานศึกษามีบทบาทสำคัญในการกำหนดนโยบาย ส่งเสริมการทำงานของครู และสนับสนุนทรัพยากรที่จำเป็นต่อการจัดการเรียนรู้ (Runcharoen., T. (2017) ในยุคดิจิทัล ผู้บริหารจำเป็นต้องมีภาวะผู้นำทางเทคโนโลยี สามารถนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารจัดการและพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม (Sinlarat., P. (2019).

เทคโนโลยีดิจิทัลมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาการศึกษา โดยช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการสถานศึกษา การจัดการเรียนรู้ และการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร เทคโนโลยีดิจิทัลช่วยให้ครูสามารถจัดการเรียนรู้ได้อย่างหลากหลาย และช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ตามความสนใจและศักยภาพของตนเอง (Lauhacharasang, T.. (2018). นอกจากนี้ เทคโนโลยีดิจิทัลยังช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต และช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในสังคมยุคใหม่ (Panich., V. (2017).

การพัฒนาทักษะอาชีพของผู้เรียนเป็นเป้าหมายสำคัญของการจัดการศึกษาในปัจจุบัน โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถ และทักษะที่สามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพได้จริง ทักษะอาชีพที่สำคัญในยุคดิจิทัลประกอบด้วยทักษะการใช้เทคโนโลยี ทักษะการคิดวิเคราะห์ ทักษะการแก้ปัญหา และทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น ซึ่งสามารถพัฒนาได้ผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการปฏิบัติจริง (Panich., V. (2017). การจัดการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงกับชีวิตจริงและบริบทของชุมชนจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพได้อย่างเหมาะสม (Amornvivat., S. (2018).

การบริหารจัดการศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลจำเป็นต้องอาศัยองค์ประกอบสำคัญ ได้แก่ ผู้บริหาร ครู เทคโนโลยีดิจิทัล การจัดการเรียนรู้ และผู้เรียน ซึ่งองค์ประกอบเหล่านี้มีความสัมพันธ์กันอย่างเป็นระบบ ผู้บริหารมีบทบาทในการกำหนดนโยบายและสนับสนุนการใช้เทคโนโลยี ครูเป็นผู้จัดการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือ ส่วนผู้เรียนเป็นผู้ได้รับการพัฒนาให้เกิดทักษะที่จำเป็น (Office of the Basic Education Commission. (2022).

สำหรับสถานศึกษาในโครงการพัฒนาเด็กและเยาวชนในถิ่นทุรกันดาร การบริหารจัดการศึกษาจำเป็นต้องคำนึงถึงบริบทของพื้นที่ ความพร้อมของบุคลากร และทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด การนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้จึงควรเป็นไปอย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษา เพื่อให้สามารถพัฒนาทักษะอาชีพของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Ministry of Education. (2021).

จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่า การบริหารจัดการศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีประสิทธิภาพจำเป็นต้องอาศัยองค์ประกอบสำคัญ ได้แก่ 1.ผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล 2.ครูผู้สอนในยุคดิจิทัล 3.เทคโนโลยีดิจิทัล 4.การจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล 5.ผู้เรียนในยุคดิจิทัล ซึ่งองค์ประกอบดังกล่าวมีส่วนสำคัญในการส่งเสริมการพัฒนาทักษะอาชีพของผู้เรียน ดังนั้น การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลจึงเป็นแนวทางสำคัญในการยกระดับคุณภาพการศึกษา และช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำรงชีวิตและประกอบอาชีพได้อย่างเหมาะสม

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อส่งเสริมการพัฒนาทักษะอาชีพของผู้เรียนสำหรับสถานศึกษาโครงการพัฒนาเด็กและเยาวชนในถิ่นทุรกันดารฯ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแม่ฮ่องสอน โดยศึกษาตามกรอบเนื้อหา ดังนี้

ผังกรอบแนวคิดการวิจัย (Conceptual Framework)

ภาพที่ 1 แสดงกรอบแนวความคิด

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อส่งเสริมการพัฒนาทักษะอาชีพของผู้เรียนสำหรับสถานศึกษาโครงการพัฒนาเด็กและเยาวชนในถิ่นทุรกันดารฯ สังกัดสำนักงานเขต

พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแม่ฮ่องสอน เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development: R&D) โดยมีขั้นตอนการดำเนินการวิจัยดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบันและความต้องการในการบริหารจัดการศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อส่งเสริมการพัฒนาทักษะอาชีพของผู้เรียน โดยศึกษาจากเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในสถานศึกษาโครงการพัฒนาเด็กและเยาวชนในถิ่นทุรกันดาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแม่ฮ่องสอน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อส่งเสริมการพัฒนาทักษะอาชีพของผู้เรียน โดยนำผลจากการศึกษาสภาพปัจจุบันและความต้องการ รวมทั้งแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มาสังเคราะห์เพื่อสร้างรูปแบบการบริหารจัดการศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล จากนั้นนำรูปแบบที่พัฒนาขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมและให้ข้อเสนอแนะเพื่อนำมาปรับปรุงรูปแบบให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้รูปแบบ โดยนำรูปแบบการบริหารจัดการศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลที่พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้ในสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อศึกษาผลการดำเนินงานและประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบ โดยเปรียบเทียบผลก่อนและหลังการใช้รูปแบบ

ขั้นตอนที่ 4 การประเมินและปรับปรุงรูปแบบ โดยประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความจำเป็นของรูปแบบจากผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และผู้เกี่ยวข้อง จากนั้นนำผลการประเมินมาปรับปรุงรูปแบบให้มีความสมบูรณ์และสามารถนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป.

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อส่งเสริมการพัฒนาทักษะอาชีพของผู้เรียนสำหรับสถานศึกษาโครงการพัฒนาเด็กและเยาวชนในถิ่นทุรกันดารฯ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแม่ฮ่องสอน ใช้เครื่องมือในการวิจัยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย แบบสอบถามสภาพปัจจุบันและความต้องการเกี่ยวกับการบริหารจัดการศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อส่งเสริมทักษะอาชีพของผู้เรียน แบบสัมภาษณ์และแนวคำถามสำหรับการสนทนากลุ่มเพื่อใช้ในการพัฒนารูปแบบ แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ ตลอดจนแบบประเมินทักษะอาชีพของผู้เรียนและแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เกี่ยวข้องต่อรูปแบบที่พัฒนาขึ้น โดยเครื่องมือทุกฉบับผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ และปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจริง.

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลไปยังสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นนำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือแล้วไปแจกให้แก่

ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง พร้อมทั้งชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัยและวิธีการตอบแบบสอบถาม เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเข้าใจตรงกัน

เมื่อผู้ตอบแบบสอบถามดำเนินการตอบเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยจึงรวบรวมแบบสอบถามกลับคืน ตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์ของข้อมูล และคัดเลือกเฉพาะแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติต่อไป โดยผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองจนได้แบบสอบถามกลับคืนครบตามจำนวนที่กำหนด คิดเป็นร้อยละ 100 ของแบบสอบถามทั้งหมดที่แจกไป.

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ จากนั้นนำไปวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ส่วนข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อส่งเสริมการพัฒนาทักษะอาชีพของผู้เรียนวิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา (Content Analysis) จากข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้ตอบแบบสอบถาม เพื่อนำมาใช้ประกอบการพัฒนาและปรับปรุงรูปแบบการบริหารจัดการศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลให้มีความเหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษาโครงการพัฒนาเด็กและเยาวชนในถิ่นทุรกันดารสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแม่ฮ่องสอน.

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อส่งเสริมการพัฒนาทักษะอาชีพของผู้เรียนสำหรับสถานศึกษาโครงการพัฒนาเด็กและเยาวชนในถิ่นทุรกันดารฯ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแม่ฮ่องสอนดังนี้

1. ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานการบริหารจัดการศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อส่งเสริมการพัฒนาทักษะอาชีพของผู้เรียนสำหรับสถานศึกษาโครงการพัฒนาเด็กและเยาวชนในถิ่นทุรกันดาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแม่ฮ่องสอน พบว่า สภาพการดำเนินงานโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีการปฏิบัติมากที่สุดคือด้านผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล รองลงมาคือด้านผู้เรียนในยุคดิจิทัล ด้านครูผู้สอนในยุคดิจิทัล และด้านการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลตามลำดับ ส่วนความต้องการพัฒนาพบว่าโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยเฉพาะด้านครูผู้สอนและการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล

2. ผลการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล พบว่า รูปแบบที่พัฒนาขึ้นประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ครูผู้สอนในยุคดิจิทัล เทคโนโลยีดิจิทัล การจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล และผู้เรียนในยุคดิจิทัล (EDT-2L Model) โดยมุ่งพัฒนาทักษะอาชีพของผู้เรียนในด้านต่าง ๆ เช่น ทักษะการปรับตัว ทักษะการริเริ่มสร้างสรรค์ ทักษะสังคม ทักษะความรับผิดชอบ

ทักษะภาวะผู้นำ ทักษะเทคโนโลยีดิจิทัล และทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต ซึ่งผลการประเมินรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

3. ผลการทดลองใช้รูปแบบ พบว่า หลังการพัฒนาการบริหารจัดการศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลในทุกด้าน ได้แก่ ด้านผู้บริหาร ครู เทคโนโลยีดิจิทัล การจัดการเรียนรู้ และผู้เรียน สูงกว่าก่อนการพัฒนาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ผลการประเมินรูปแบบ พบว่า ทักษะอาชีพด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลของผู้เรียนหลังการพัฒนาสูงกว่าก่อนการพัฒนาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยผู้เรียนมีทักษะอยู่ในระดับมากที่สุด นอกจากนี้ ความพึงพอใจต่อการดำเนินงานตามรูปแบบอยู่ในระดับมาก และรูปแบบมีความเป็นไปได้ในระดับมากและมีความเป็นประโยชน์ในระดับมากที่สุด

สรุป การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุป

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อส่งเสริมการพัฒนาทักษะอาชีพของผู้เรียนสำหรับสถานศึกษาโครงการพัฒนาเด็กและเยาวชนในถิ่นทุรกันดาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแม่ฮ่องสอน มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการศึกษาที่ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเครื่องมือสำคัญในการส่งเสริมทักษะอาชีพของผู้เรียน ผลการวิจัยพบว่า การบริหารจัดการศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลมีความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โดยเฉพาะในสถานศึกษาที่อยู่ในพื้นที่ถิ่นทุรกันดารซึ่งมีข้อจำกัดด้านทรัพยากรและโอกาสทางการศึกษา รูปแบบที่พัฒนาขึ้นประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญ ได้แก่ การบริหารจัดการด้วยระบบดิจิทัล การพัฒนาศักยภาพครูด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล การจัดการเรียนรู้ที่เน้นการบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลกับทักษะอาชีพ และการมีส่วนร่วมของชุมชนในการสนับสนุนการพัฒนาทักษะของผู้เรียน โดยผลการประเมินรูปแบบจากผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เกี่ยวข้องพบว่ารูปแบบมีความเหมาะสมและสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาการบริหารจัดการศึกษาได้ในระดับมาก

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อส่งเสริมการพัฒนาทักษะอาชีพของผู้เรียนสำหรับสถานศึกษาโครงการพัฒนาเด็กและเยาวชนในถิ่นทุรกันดารฯ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแม่ฮ่องสอน สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

ผลการศึกษาสภาพและความต้องการในการบริหารจัดการศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล พบว่า โดยภาพรวมมีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสถานศึกษาในโครงการพัฒนาเด็กและเยาวชนในถิ่นทุรกันดารมีการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการบริหารจัดการและการจัดการเรียนรู้มากขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมในยุคดิจิทัล อย่างไรก็ตาม ยังพบว่ามีความต้องการพัฒนาในระดับมากที่สุด โดยเฉพาะด้านครูผู้สอนและการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล แสดงให้เห็นว่าสถานศึกษายังมีความจำเป็นต้องพัฒนาศักยภาพครูและกระบวนการจัดการเรียนรู้ให้สามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างมี

ประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดที่ว่าเทคโนโลยีดิจิทัลเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาคุณภาพ การศึกษาและทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21

ผลการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล พบว่า รูปแบบที่พัฒนาขึ้น ประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน เทคโนโลยีดิจิทัล การจัดการเรียนรู้ และผู้เรียน ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กันและส่งผลกระทบต่อการพัฒนาทักษะอาชีพของผู้เรียน ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากการบริหารจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือของทุกฝ่ายในสถานศึกษา โดยเฉพาะผู้บริหารและครูที่มีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้ ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะอาชีพได้อย่างเหมาะสม

ผลการทดลองใช้รูปแบบ พบว่า การบริหารจัดการศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลหลังการพัฒนาสูงกว่า ก่อนการพัฒนาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงให้เห็นว่ารูปแบบที่พัฒนาขึ้นสามารถนำไปใช้ในการ พัฒนาการบริหารจัดการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากรูปแบบมีการกำหนดแนวทางการ ดำเนินงานที่ชัดเจน และมีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเครื่องมือสำคัญในการบริหารจัดการและการจัดการ เรียนรู้ ส่งผลให้การดำเนินงานมีความเป็นระบบและสามารถพัฒนาได้อย่างต่อเนื่อง

นอกจากนี้ ผลการประเมินทักษะอาชีพของผู้เรียน พบว่า ผู้เรียนมีทักษะอาชีพด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล หลังการพัฒนาสูงกว่าก่อนการพัฒนาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงให้เห็นว่าการบริหารจัดการ การศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลสามารถส่งเสริมการพัฒนาทักษะอาชีพของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติและเรียนรู้จาก สถานการณ์จริง ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะที่จำเป็นต่อการประกอบอาชีพในอนาคตได้

ผลการประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ของรูปแบบ พบว่า โดย ภาพรวมอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด แสดงให้เห็นว่ารูปแบบการบริหารจัดการศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลที่ พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษาในโครงการพัฒนาเด็กและเยาวชนในถิ่นทุรกันดาร และสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาการบริหารจัดการศึกษาและการพัฒนาทักษะอาชีพของผู้เรียนได้อย่างมี ประสิทธิภาพ

องค์ความรู้ที่ได้รับจากวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อส่งเสริมการพัฒนา ทักษะอาชีพของผู้เรียนสำหรับสถานศึกษาโครงการพัฒนาเด็กและเยาวชนในถิ่นทุรกันดารฯ สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแม่ฮ่องสอน ทำให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ดังนี้

การวิจัยเรื่องการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อส่งเสริมการพัฒนา ทักษะอาชีพของผู้เรียนสำหรับสถานศึกษาโครงการพัฒนาเด็กและเยาวชนในถิ่นทุรกันดาร สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแม่ฮ่องสอน ทำให้เกิดองค์ความรู้เกี่ยวกับการบริหารจัดการศึกษาที่สามารถ ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการพัฒนาทักษะอาชีพของผู้เรียนได้อย่างเป็นระบบ โดยพบว่าการพัฒนาทักษะ อาชีพของผู้เรียนจำเป็นต้องอาศัยการบริหารจัดการศึกษาที่ครอบคลุมทั้งด้านผู้บริหาร ครู เทคโนโลยีดิจิทัล

การจัดการเรียนรู้ และผู้เรียน ซึ่งองค์ประกอบดังกล่าวมีความสัมพันธ์และส่งเสริมซึ่งกันและกันในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน

องค์ความรู้ที่สำคัญจากการวิจัยครั้งนี้ คือ รูปแบบการบริหารจัดการศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลที่พัฒนาขึ้น (EDT-2L Model) ซึ่งเป็นแนวทางในการบริหารจัดการศึกษาที่เน้นการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการและการจัดการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดทักษะอาชีพที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 ได้แก่ ทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น ทักษะการคิดสร้างสรรค์ ทักษะการแก้ปัญหา และทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต

นอกจากนี้ ยังทำให้เกิดองค์ความรู้เกี่ยวกับแนวทางการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการบริหารจัดการสถานศึกษาในบริบทพื้นที่ทุรกันดาร ซึ่งจำเป็นต้องคำนึงถึงบริบทของสถานศึกษา ความพร้อมของบุคลากร และทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด โดยการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพจะช่วยส่งเสริมให้ครูสามารถจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างเหมาะสม และช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะอาชีพได้ตามศักยภาพของตนเอง

ดังนั้น องค์ความรู้ที่ได้รับจากการวิจัยครั้งนี้สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการบริหารจัดการศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อส่งเสริมการพัฒนาทักษะอาชีพของผู้เรียนในสถานศึกษา โดยเฉพาะสถานศึกษาที่อยู่ในพื้นที่ทุรกันดารหรือมีข้อจำกัดด้านทรัพยากร ซึ่งจะช่วยให้การจัดการศึกษามีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นและสามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีความพร้อมต่อการประกอบอาชีพในอนาคตได้อย่างเหมาะสม.

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัย ผู้วิจัยได้เสนอแนะเพื่อนำไปปฏิบัติและเพื่อการวิจัยในอนาคตดังนี้

1.ด้านการปฏิบัติ (Practical Recommendations)

ในด้านการนำผลการวิจัยไปใช้ ผู้บริหารสถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรนำรูปแบบการบริหารจัดการศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลที่พัฒนาขึ้นไปประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการสถานศึกษาให้เหมาะสมกับบริบทของพื้นที่ โดยเฉพาะสถานศึกษาในโครงการพัฒนาเด็กและเยาวชนในถิ่นทุรกันดาร ซึ่งมีข้อจำกัดด้านทรัพยากรและโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยี นอกจากนี้ ผู้บริหารควรส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาศักยภาพของครูให้มีความรู้ ความสามารถ และทักษะในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้สามารถพัฒนาทักษะอาชีพของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งควรสนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการฝึกปฏิบัติจริงและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพในอนาคตได้

2.ด้านการวิจัยในอนาคต (Future Research Recommendations)

ในด้านการวิจัยในอนาคต ควรมีการศึกษารูปแบบการบริหารจัดการศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลในบริบทของสถานศึกษาที่มีลักษณะแตกต่างกัน เพื่อเปรียบเทียบผลการดำเนินงานและพัฒนารูปแบบให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการใช้เทคโนโลยี

ดิจิทัลในการพัฒนาทักษะอาชีพของผู้เรียน รวมทั้งควรมีการศึกษาติดตามผลการใช้รูปแบบในระยะยาว เพื่อประเมินความต่อเนื่องและความยั่งยืนของการพัฒนาทักษะอาชีพของผู้เรียนในสถานศึกษา

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2564). *นโยบายและจุดเน้นการจัดการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2564*. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- ถนอมพร เลหาจรัสแสง. (2561). *การเรียนรู้ในยุคดิจิทัล*. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ธีระ รุญเจริญ. (2560). *การบริหารสถานศึกษา*. กรุงเทพฯ: ข้าวฟ่าง.
- ไพฑูรย์ สีนลารัตน์. (2562). *การศึกษาไทยในยุคดิจิทัล*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิจารณ์ พานิช. (2560). *การเรียนรู้สู่ศตวรรษที่ 21*. กรุงเทพฯ: มูลนิธิสยามกัมมาจล.
- สุมน อมรวิวัฒน์. (2561). *การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2565). *แนวทางการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล*. กรุงเทพฯ: สพฐ.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแม่ฮ่องสอน. (2566). *แผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2566–2570. แม่ฮ่องสอน: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแม่ฮ่องสอน.*

Translated Thai References

- Amornvivat., S. (2018). *Learning Management for Learner Development*. Bangkok: Chulalongkorn University.(In Thai)
- Mae Hong Son Secondary Educational Service Area Office. (2023). *Educational Quality Development Plan 2023–2027. Mae Hong Son: Mae Hong Son Secondary Educational Service Area Office.* .(In Thai)
- Ministry of Education. (2021). *Policies and priorities of the Ministry of Education in fiscal year 2021*. Bangkok: Ministry of Education. .(In Thai)
- Lauhacharasang, T.. (2018). *Learning in the Digital Age. Chiang Mai: Chiang Mai University.* .(In Thai)
- Office of the Basic Education Commission. (2022). *Guidelines for Learning Management in the Digital Age*. Bangkok: OBEC. .(In Thai)
- Panich., V. (2017). *Learning for the 21st Century*. Bangkok: Siam Commercial Bank Foundation. .(In Thai)
- Runcharoen., T. (2017). *School Administration*. Bangkok: Khaofang. .(In Thai)
- Sinlarat., P. (2019). *Thai Education in the Digital Age*. Bangkok: Chulalongkorn University. .(In Thai)

